

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgerichts Münster (Nemčija) 6. julija 2022 – Michael Schütte/Finanzamt Brilon

(Zadeva C-453/22)

(2022/C 368/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Münster

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Michael Schütte

Tožena stranka: Finanzamt Brilon

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali določbe Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾ – zlasti načelo davčne nevtralnosti in načelo učinkovitosti – v okoliščinah postopka v glavni stvari nalagajo, da lahko tožeča stranka zahtevke za vračilo DDV, ki ga je preplačal svojim dobaviteljem, vključno z obrestmi, uveljavlja neposredno pri finančnem organu, tudi če še obstaja možnost, da bodo dobavitelji na podlagi popravka računov pozneje od finančnega organa terjali vračilo DDV, ta pa nato morda ne bo več mogel terjati tožeče stranke, tako da obstaja nevarnost, da bo moral finančni organ isti DDV vrniti dvakrat?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 2006, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 18. julija 2022 – EVN Business Service GmbH, Elektra EOOD, Penon EOOD

(Zadeva C-480/22)

(2022/C 368/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Revidentke: EVN Business Service GmbH, Elektra EOOD, Penon EOOD

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 57(3) Direktive 2014/25/EU ⁽¹⁾ razlagati tako, da gre za centralizirane nabavne dejavnosti, ki jih zagotavlja osrednji nabavni organ, ki je „v drugi državi članici“, če je naročnik – neodvisno od vprašanja pripisovanja nadzora nad tem naročnikom – v drugi državi članici kot pa osrednji nabavni organ?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali zajema kolizijsko pravilo iz člena 57(3) Direktive 2014/25, na podlagi katere osrednji nabavni organ, ki je v drugi državi članici, zagotavlja „centralizirane nabavne dejavnosti“ v skladu z nacionalnimi predpisi države članice, v kateri je ta organ, tudi zakonodajo glede revizijskih postopkov in pristojnosti revizijskega organa v smislu Direktive Sveta 92/13/EGS ⁽²⁾?

3. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje nikalen:

Ali je treba Direktivo 92/13 in zlasti njen člen 1(1), četrti pododstavek, razlagati tako, da mora pristojnost nacionalnega revizijskega organa za preverjanje odločitev naročnikov zajemati vse naročnike, ki so v državi članici revizijskega organa, ali pa se mora pristojnost ravnati po tem, ali vpliv nadzora nad naročnikom (v smislu člena 3(4), točka (c), oziroma člena 4(2) Direktive 2014/25) izhaja iz regionalnih ali lokalnih organov oziroma osebe javnega prava, ki jih je treba pripisati državi članici revizijskega organa?

- (¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetske in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL 2014, L 94, str. 243).
- (²) Direktiva Sveta z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 315).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo rechtbank Amsterdam (Nizozemska)
22. julija 2022 – Europäischer Haftbefehl/CJ, druga stranka v pritožbenem postopku: Openbaar
Ministerie**

(Zadeva C-492/22)

(2022/C 368/27)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: CJ

Druga stranka v pritožbenem postopku: Openbaar Ministerie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člena 12 in 24(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ (¹) v povezavi s členom 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah nasprotujeta temu, da zahtevana oseba, katere predaji zaradi izvršitve zaporne kazni je bilo ugodeno s končno odločitvijo, predaja pa je bila preložena, „da bi ji lahko sodili v izvršitveni državi članici [...] za neko dejanje, ki ni tisto iz evropskega naloga za prijetje“, zaradi izvršitve tega evropskega naloga za prijetje med kazenskim postopkom ostane v priporu?
2. a. Ali je odločitev, da se uporabi pooblastilo za preložitev predaje iz člena 24(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, odločitev o izvršitvi [evropskega naloga za prijetje], ki jo mora na podlagi člena 6(2) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ v povezavi z uvodno izjavo 8 tega okvirnega sklepa sprejeti izvršitveni pravosodni organ?
- b. Če je odgovor pritrdilen, ali je posledica okoliščine, da je bila ta odločitev sprejeta brez posredovanja izvršitvenega pravosodnega organa v smislu člena 6(2) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, to, da zahtevana oseba ne more več ostati v priporu zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper njo?
3. a. Ali člen 24(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ v povezavi s členoma 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah nasprotuje temu, da se predaja zahtevane osebe preloži zaradi kazenskega postopka v izvršitveni državi članici zgolj zato, ker se zahtevana oseba po zaslišanju noče odpovedati pravici do navzočnosti v tem kazenskem postopku?
- b. Če je odgovor pritrdilen, katere dejavnike mora izvršitveni pravosodni organ upoštevati pri odločitvi o preložitvi dejanske predaje?

(¹) Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34)